

Daniel Kitabı - Numara Yüz Beş

İncil'in Kademeli Olarak Reddedilmesi: Mesih'in Doğumundan Stefanos'un Taşlanması

Jeff Pippenger
2024-02-29

Son makalede, ilhamın Yahudilerin müjdeyi çarmıhta “reddedişlerini mühürlediklerini” ve ardından bu reddi Stefanos’un taşlanmasında yeniden teyit ettiklerini ortaya koyduğunu belirtmiştik. Bu nasıl olabilir? Elbette, o dönemin münakaşacı Yahudileri tarafından müjdenin reddedişi aşamalı olarak gerçekleşti. Onlar, O’nun doğumunda zaten bir kenara bırakılmışlardı. Mesih’in doğumundan Stefanos’un taşlanmasına kadar olan dönem, müjdenin aşamalı olarak reddedişini gözler önüne serer.

İnsanlar bunu bilmez, ama bu müjde göğü sevinçle doldurur. Işık âleminden kutsal varlıklar, daha derin ve daha şefkatli bir ilgiyle yeryüzüne çekilir. Bütün dünya O’nun varlığıyla daha aydınlıktır. Beytlehem’in tepeleri üzerinde sayısız bir melek kalabalığı toplanmıştır. Dünyaya bu sevinçli haberi ilan etmek için işareti bekliyorlar. Eğer İsrail’deki önderler görevlerine sadık olsalardı, İsa’nın doğumunu müjdelemenin sevincini paylaşabilirlerdi. Ama şimdi onlar bir kenara bırakıldılar. Çağların Arzusu, 47.

İsa’nın doğumundan Stefanos’un ölümüne kadar, kadim İsrail’in İncil’i aşamalı olarak reddedişi gözler önüne serilir. Yahudilerin Mesih’i reddedişinin aşamalı olduğunu kabul etmek, hem tapınağın perdesinin yırtıldığı çarmıhta hem de Stefanos’un ölümünde “reddedişlerinin mühürlenmesi”ni belirlemeye imkân tanır. Perdenin yırtılması, artık Tanrı’nın antlaşma halkı olmadıklarının bir simgesiydi; ve Stefanos taşlanırken, Tanrı’nın sağında ayakta duran İsa’yı gördü ki bu, Daniel kitabının on ikinci bölüm birinci ayetinde, sınama döneminin kapanışının bir simgesidir. Yeruşalim’in yıkımı da sınama döneminin kapanışının bir simgesidir.

"Yeruşalim’in üzerine gelecek cezalandırma ancak kısa bir süre ertelenebilirdi; ve Mesih’in gözü yıkıma mahkûm şehrin üzerinde dururken, yalnızca onun yıkımını değil, bir dünyanın yıkımını gördü. Yeruşalim yıkıma teslim edildiği gibi, dünyanın da mahvına terk edileceğini gördü. Tanrı’nın düşmanlarına uğratılacak cezayı gördü. Yeruşalim’in yıkımı sırasında yaşanan sahneler Rab’bin büyük ve korkunç gününde, fakat daha da dehşet verici bir biçimde tekrarlanacaktır." Review and Herald, 7 Aralık 1897.

Kudüs’ün çarmıhta yıkılmasını yalnızca Tanrı’nın merhameti önledi.

Yahudilerin Mesih’i çarmıha germesi, Yeruşalim’in yıkımıyla bağlantılıydı. Golgota’da dökülen kan, onları hem bu dünyada hem de gelecek dünyada yıkıma sürükleyen ağırlıktı. Büyük son günde, Tanrı’nın lütfunu reddedenlerin üzerine yargı geldiğinde de böyle olacaktır. Onların sürçme taşı olan Mesih, o zaman onlara oç alan bir dağ olarak görünecek. Doğrular için yaşam olan yüzünün görkemi, kötüler için yakıp tüketen bir ateş olacaktır. Reddedilen sevgi ve hor görülen lütuf yüzünden, günahkâr yok edilecektir. Çağların Özlemi, 600.

Çarmıh zamanında Yeruslm'in yıkımını getirmeyi erteleyen yalnızca Tanrı'nın merhametiydi.

Mesih'in bizzat kendisi tarafından Kudüs'n yıkımı ilan edildikten sonra neredeyse kırk yıl boyunca Rab, hre ve millete yönelik yargılarını geciktirdi. Müjdesini reddedenlere ve Oğlunun katillerine karşı Tanrı'nın sabrı hayret vericiydi. Büyük Mücadele, 27.

Son tapınak temizliğinde İsa, peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıma yol açan iğrençlik takipçileri tarafından görüldüğünde Yeruslm'den kaçmaları gerektiği uyarısını yapmıştı. Tapınağı ilk kez temizlediğinde, Yahudilerin kendi Babasının evini haydutlar inine çevirdiklerini söylemişti; ama son seferinde "eviniz" size ıssız bırakılıyor dedi. Henüz gereklemek üzere olan armıhtan önce bile, perdesinin çarmıha gerilme sırasında yırtılacağı tapınak, artık Tanrı'nın evi değil, Yahudilerin evi olarak tanımlanmıştı. White Hanım, Mesih'in bu beyanı ne zaman yaptığını ele alır ve tanıklığı ilerledikçe uzatılmış merhametin kırk yılına da değinir.

Mesih'in kahinlere ve önderlere yönelik, "İte, eviniz ıssız bırakılıyor" (Matta 23:38) sözleri yüreklerine korku salmıtı. Umursamazlık takındılar, ama bu sözlerin ne anlama geldiği sorusu zihinlerinde durmadan belirliyordu. Görünmeyen bir tehlike onları tehdit ediyor gibiydi. Yoksa, ulusun gururu olan o görkemli tapınak yakında bir yıkıntı yığınınna mı dncecekti? . . .

Mesih, Kudüs'e gelecek yıkımın işaretini öğrencilerine verdi ve onlara nasıl kurtulacaklarını söyledi: "Kudüs'n ordular tarafından kuatıldığını gördüğünüzde, onun ıssız kalmasının yaklaştığını bilin. O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kasın; onun ortasında bulunanlar dışarı çıksın; kırsalda bulunanlar da oraya girmesin. Çünkü bunlar, yazılmış olanların tümünün yerine gelmesi için  alma günleridir." Bu uyarı, Kudüs'n yıkımı sırasında, kırk yıl sonra dikkate alınsın diye verilmişti. Hristiyanlar bu uyarıya uydu ve kentın dnde bir tek Hristiyan bile ölmedi. Çağların Arzusu, 628, 630.

Mesih 31 yılında çarmıha gerildi ve yaklaşık kırk yıl sonra, 70 yılında, Kudüs  buçuk yıllık bir kuatmanın ardından yıkıldı. Daniel kitabının dokuzuncu bölümünün yirmi dördüncü ayetinde yetmiş hafta olarak tanımlanan  buçuk yıllık bir lütuf süresi hâlâ varken, Kudüs 31 yılında, çarmıh sırasında, nasıl yıkılmış olabilir? Bu görünürdeki tutarsızlıklar nasıl giderilebilir? En kolay çözüm, yetmiş hafta ile temsil edilen lütuf sresinin kapanışı söz konusu olduğunda, bunun kademeli bir lütuf kapanışı olarak anlaşılması gerektiği gerçeğini basitçe tespit etmektir. Bu doğrudur, fakat o tarihin kilometre talarını uygularken her türlü peygamberlik özgüllüğünü ortadan kaldırır. Açıklamaya alıacağım.

Pentekst, Babil'deki öteki koyunların dışarı çağrılacağı yakında gelecek Pazar yarasını temsil ediyorsa, neden müjde Pentekst'tan  buçuk yıl sonra Yahudi olmayanlara gitti? Eski İsrail için lütuf kapısının kapanıının işareti Mesih'in ölümü müydü, yoksa Stefanos'un ölümü m? Laodikya Adventizmi yakında gelecek Pazar yarasında bir kilise olmaktan çıkıyor, MS 70 yılında tapınağın yıkılması, Pazar yarasında Laodikya Adventizminin tapınağının sonunu mu temsil ediyordu? Görünürde tutarsızlık gibi görünen şeyler, 'satır üstüne satır' uygulamasıyla çözülür ve bu uygulama kullanıldığında, tespit etmekte olduğumuz yol işaretlerinin tanıklığı çok açık ve zl hale gelir.

Mesih'in antlaşmayı teyit ettiği hafta, her biri üç buçuk yıl süren iki eşit döneme bölünmüştür. İlk üç buçuk yıl Mesih'in vaftiziyle başlar ve O'nun ölümüyle sona erer. Vaftiz, O'nun ölümünün ve dirilişinin simgesidir; dolayısıyla bu üç buçuk yıllık dönemin başlangıcı ile bitişi özdeştir. O dönemde Mesih müjdeyi yalnızca Yahudilere sundu. O üç buçuk yılın sonu, onu izleyen üç buçuk yılın başlangıcını işaret eder. İkinci üç buçuk yıllık dönem Mesih'in ölümüyle başlar ve Stefanos'un ölümüyle sona erer. Bu dönemde öğrenciler müjdeyi yalnızca Yahudilere sundular.

Bu iki dönem, ayrı kehanet çizgileri olup, "sadır üzerine sadır" biçiminde bir araya getirilmelidir. Hem başlangıçlar hem de bitişler Alfa ve Omega'nın imzasını taşır, çünkü başlangıç ve bitişe ait tarihsel anlatılar aynıdır. Her iki zaman dilimi de özdeştir ve her bir dönemde yürütülen iş aynıdır. İlk ve Son olan Mesih, aynı zamanda her şeyin yaratıcısıdır ve bu bakımdan gerçeğin yaratıcısıdır. İbranice "gerçek" sözcüğü üç İbranice harften oluşturulmuştur. İbranice alfabenin ilk harfi, ardından on üçüncü harfi ve ardından son harfi birleştirilerek İbranice "gerçek" sözcüğü oluşturulmuştur.

Üç buçuk yıllık her iki dönemin de başlangıcı da sonu da Mesih'tir; çünkü Mesih, ilk dönemin başında vaftiziyle, bu ilk dönemin sonunda ise ölümüyle vardır. Ayrıca Mesih, ikinci dönemin başında ölümüyle, ikinci dönemin sonunda ise Tanrı'nın sağında ayakta durmaktadır. On üç sayısı isyanın sembolüdür; her iki dönemde de, müjde bizzat Mesih tarafından sunulmuş olsun ya da ikinci dönemde onun öğrencileri tarafından, itirazcı Yahudiler müjdeye karşı isyan ettiler.

Her iki dönem de aynı süreye sahiptir, Alfa ve Omega'nın imzasını taşır ve aynı Müjde mesajını ortaya koyar. Bu iki dönem 'sadır üstüne sadır' biçiminde bir araya getirilmelidir. 'Sadır üstüne sadır' metodolojisi, son yağmurun sına metodolojisidir. Bu, son günlerin metodolojisidir ve son günlerde bu metodolojiyle tespit edilip tesis edilen hakikatler, yüz kırk dört binin mühürlenmesi sırasında Levioğulları'nı arandıran ya da temizleyen şeylerdir.

Kime bilgi öğretecek? Kime öğretiyi kavratacak? Sütten kesilmiş, memeden ayrılmış olanlara mı? Çünkü buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk; sadır üstüne sadır, sadır üstüne sadır; burada biraz, orada biraz olmalı. Çünkü kekeme dudaklarla ve başka bir dille bu halka konuşacak. Onlara şöyle dedi: Bu, yorgunu dinlendirebileceğiniz dinlenmedir; bu da tazelenmedir; ama dinlemek istemediler. Ama Rab'bin sözü onlar için buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk; sadır üstüne sadır, sadır üstüne sadır; burada biraz, orada biraz oldu; öyle ki gidip geriye düşünler, kırılınsınlar, tuzağa düşsünler ve yakalansınlar. Yeşaya 28:9-13.

Yeşaya'daki bir sonraki ayet, Yeruşalim halkını yöneten alaycı adamlara seslenir. O alaycı adamlar için, "iştme" reddettikleri "dinlenme ve ferahlanma" (geç yağmur), onların "gitmelerine, geri düşmelerine, parçalanmalarına, tuzağa düşmelerine ve yakalanmalarına" neden olan şeydir. Bu sına onlara başka bir dilden sunuldu; çünkü İlyas, Vaftizci Yahya ve William Miller, kendi dönemlerinin ilahiyat okullarında eğitim görmemişlerdi. Laodikya Adventizmini sınavan geç yağmur mesajı, "sadır üstüne sadır" uygulamasının ürünü olan mesajdır.

Mesih'in antlaşmayı tasdik ettiği haftanın ilk üç buçuk yılı ikinci üç buçuk yılın üzerine bindirildiğinde, sorgulayan bir zihinde doğabilecek görünürdeki tutarsızlıkları açıklığa kavuşturan peygamberî bir ışık buluruz. Bu hafta, Antlaşma'nın Elçisi'nin antlaşmayı tasdik edeceği zamandı

ve Kutsal Kitap'taki bir antlaşma kanla tasdik edilmelidir. Mesih'in vaftizi ve çarmıha gerilmesi ile Stefanos'un taşlanması, hepsi kana işaret eder. Her iki çizgi de antlaşmanın kanını temsil eder ve bu çizgiler antlaşmayı tasdik etmektedir.

“Satır üstüne satır” şeklinde bir araya getirildiğinde, vaftiz ile çarmıha gerilme ilk yol işaretidir ve çarmıha gerilme ile İstefanos'un taşlanması son yol işaretidir. Tek bir çizgide birleştirildiğinde, çarmıh ve İstefanos'un ölümünde Mikail'in ayağa kalkmasını, Yahudilerin müjdeyi reddedişlerini mühürleyen iki tanık olarak görürüz. İki çizgi birleştirildiğinde, Mesih'in ölümü aynı zamanda öğrencisi İstefanos'un ölümüyle özdeşleşir; bu da Fısıh'tır. Üç gün sonra Mesih, İlk Ürün sunusu olarak dirilir.

Ama şimdi Mesih, ölümler arasından dirilmiştir ve uyuyanların ilk ürünü olmuştur. 1. Korintliler 15:20.

Fısıh Bayramı ile İlk Ürünler Bayramı arasındaki üçüncü gün, Mayasız Ekmekler Bayramı'nın başlangıcıdır. Mayasız ekmek “kabarmaz” ve Mesih ikinci gün dirilmedi; üçüncü gün dirildi. “Satır satır” uygulamasında Mesih ve Stefanos birlikte ölür; ancak ilk ürün dirilişinde bir düzen olduğu için Stefanos, Mesih'ten sonra dirilitir.

Ama herkes kendi sırasına göre: İlk ürün Mesih; sonra O'nun gelişinde Mesih'e ait olanlar. 1. Korintliler 15:22.

İlkbahar bayramları birbirinden ayrılamaz, çünkü birbirleriyle doğrudan ilişkilidirler. Bu anlamda Pentekost, Kutsal Ruh'un dökülüşünün yeniden yaşanacağı, yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasını temsil eder ve Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki ikinci ses de o zaman, şu anda müjdeyi bilmeyenleri Babil'den çıkmaya çağıracaktır. “Babil” sözcüğü “Babel” sözcüğüne dayanır; “Babel” karışıklık demektir; çünkü Tanrı dilleri Babel'de karıştırmıştı ve müjdeyi dünyaya taşımak için Tanrı dillerdeki karışıklığı Pentekost'ta tersine çevirir. Böylece Pentekost ile Pazar yasası örtüşür.

Pentekost'ta diller armağanı öğrencilere verildi, ancak o sırada mesajları hâlâ Yahudilerle sınırlıydı. Her iki çizgi bir araya getirildiğinde, Pentekost 34 yılında gerçekleşir; bu, Stefanos'un taşlandığı ve ardından müjdenin henüz müjdeyi bilmeyenlere götürüldüğü yıldır.

Stephen, 'O'nun gelişinde' diriltilecek ve O'nunla birlikte ölmüş olanları temsil eder. İlk ürünler sunusu, üçüncü günde Mesih'in dirilişini işaret eder ve aynı zamanda Pentekost Bayramı olarak da bilinen, Sina'da On Emir'in verilmesini anan Haftalar Bayramı'nın başlangıcını da işaret eder.

22 Ekim 1844, çarmıhla örtüşür; çünkü, diğer kanıtların yanı sıra, Kardeş White, çarmıhtan sonra öğrencilerin yaşadığı hayal kırıklığı ile 22 Ekim 1844'ü izleyen hayal kırıklığı arasında paralellik kurar. Hem çarmıh hem de 22 Ekim 1844, yakında gelecek Pazar yasasını önceden işaret eder. Pentikost da yakında gelecek Pazar yasasını simgeler, fakat Pentikost çarmıhtan elli iki gün sonra geldi. Fısıh tarafından simgelenen çarmıh, ölüm meleğinin Mısır'ın üzerinden geçtiği geceden başlayıp yasanın verilmesine kadar uzanan, kadim İsrail'in eski yollarını anan bir dizi bayramı başlatır. Bayramların kendi farklılıkları olsa da, birbirleriyle ayrılmaz biçimde bağlantılıdır. Bu nedenle, Fısıh'tan Pentikost'a kadar olan tam elli iki günü tek bir yol işareti olarak değerlendirmek

doğrudur.

Bu nedenle, çarmıh, Stefanos'un ölümü ve Pentekost, Modern Babil üzerine aşamalı icraî yargının başlayıp Vahiy'in on sekizinci bölümündeki ikinci sesin Tanrı'nın diğer sürüsünü Babil'den dışarı çağırmaya başlayacağı yaklaşan Pazar günü yarasını önceden haber verir. İşte tam o işaret noktasında, Kudüs üzerindeki icraî yargının vakti gelmişti; ancak Tanrı, merhametiyle, tapınak ile kentin fiili yıkımını çarmıhtan yaklaşık kırk yıl sonrasına, 70 yılına erteledi. Eski Kudüs'ün yıkımı, Amerika Birleşik Devletleri'nde "ulusal imandan dönmeyi ulusal yıkım izler" durumunun yaşandığı anda başlayan aşamalı icraî yargının başlangıcını temsil eder.

Gerçek, iki tanığın tanıklığıyla tesis edilir ve Mesih'in antlaşmayı doğruladığı üç buçuk yıllık iki dönemde, yakında gelecek Pazar yarasını tanımlayan tarihle ilişkilendirilen bir ölüm ve diriliğin iki tanığını buluruz. Vahiy'in on birinci bölümünde o Pazar yarası, "büyük depremin saati" olarak tanımlanır. O "saat", üç buçuk yıl boyunca tanıklık eden iki tanıkla doğrudan bağlantılıdır. Tanıklıkları, ölümleri ve dirilişleriyle sona erer.

Üç buçuk yıllık tanıklıkları, ardından ölümleri ve dirilişleri, hem İsa'nın hem de Stefanos'un ölümü ve dirilişiyle temsil edilmiştir; çünkü "satır üstüne satır" ilkesine göre, Stefanos Mesih'le birlikte dirilmiş olarak temsil edilir. İlk Ürünler Bayramı'nda iki temel sunu sunuldu.

Biri lekesiz bir kuzu ydu, diğeri ise arpa sunusu ydu. Arpa, ardından gelecek hasadı temsil ediyordu; kuzu ise Mesih'i temsil ediyordu. Mesih üçüncü gün dirildi ve Stefanos, ardından gelecek olanları temsil ediyordu; arpa da ardından gelecek hasadı temsil ediyordu. Vahiy on birdeki iki tanık üç buçuk yıl tanıklık ettiler; bunun ardından öldürüldüler ve üç buçuk gün sonra diriltildiler. Bu iki tanık, İlk Ürün olan Mesih tarafından tiplenmişti; çünkü onlar, aynı zamanda ilk ürünler olan yüz kırk dört bini temsil ederler.

Ve baktım, işte Kuzu Siyon Dağı'nın üzerinde duruyordu; onunla birlikte, alınlarına Babasının adı yazılmış yüz kırk dört bin kişi vardı. Ve gökten, çok suların sesi gibi ve büyük bir gök gürültüsünün sesi gibi bir ses işittim; ve arpçaların arp çalarken çıkardıkları sesi de işittim. Onlar, tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde adeta yeni bir ilahi söylüyorlardı; yeryüzünden kurtarılmış olan yüz kırk dört bin dışında hiç kimse o ilahiyi öğrenemedi. Bunlar kadınlarla kendilerini kirletmemiş olanlardır; çünkü bakiredirler. Kuzu nereye giderse onu izleyenler bunlardır. Bunlar, insanlar arasından kurtarılmış, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk ürünler olarak sunulmuş olanlardır. Ağızlarında hile bulunmadı; çünkü Tanrı'nın tahtı önünde kusursuzdurlar. Vahiy 14:1-5.

İlk Ürünler Bayramı'ndaki arpa sunusu, ardından gelecek hasadı temsil ediyordu; 31 yılındaki Mesih'in ölümünü 34 yılında Stephen izledi; her ne kadar "satır üzerine satır" olsa da, aynı dönüm noktasında öldüler. İlk ürün sunularıyla ilgili olarak, Mesih kurban edilen kuzu ydu ve Stephen arpaydı. Paul'a göre "Mesih", "uyuyanların ilk ürünüdür" ve sonra da "O'nun gelişinde Mesih'e ait olanlar." Yüz kırk dört bin ilk ürünlerdir ve onlar, "Kuzu her nereye giderse onu izleyenler"dir.

Vahiy kitabının on birinci bölümündeki "büyük deprem" in "saatinde", üç buçuk yıl boyunca peygamberlik etmiş olan, ardından öldürülüp üç buçuk gün boyunca sokaklarda yatmış bulunan iki tanık dirilitilir. Onlar, peygamberce İsa ile birlikte, ama aynı zamanda İsa'dan sonra da diritilmiş

olan İstefanos tarafından temsil edilenlerdir. Bu nedenle, dipsiz çukurdan çıkan canavar tarafından öldürüldükten “üç buçuk gün” sonra diriltirler. Diriltildikleri aynı “saat”te bir sancak olarak göğe yükselirler. Diriliş ve göğe yükseliş süreçleri Tanrı’nın peygamberlik Sözü’nde dikkatle ortaya konmuştur ve buna, İstefanos’un gerçek ölümüyle tiplenmiş olmaları da dahildir; böylece bu, iki tanığın, üçüncü meleğin Laodikeia hareketinden üçüncü meleğin Filadelfya hareketine dönüştürülürken üzerlerinde gerçekleşen ruhsal bir ölümü temsil eder.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

“Bir şey kesindir: Şeytan’ın sancağı altında yer alan Yedinci Gün Adventistleri, önce Tanrı’nın Ruhü’nün Tanıklıkları’nda yer alan uyarılara ve azarlamalara olan imanlarından vazgeçeceklerdir.”

“Daha büyük bir adanmışlığa ve daha kutsal bir hizmete çağrı yapılmaktadır ve yapılmaya devam edecektir. Şu anda Şeytan’ın telkinlerini dillendiren bazıları akıllarını başlarına alacaktır. Güven gerektiren önemli mevkilerde bulunan ve bu zaman için olan gerçeği anlamayan kimseler vardır. Mesaj onlara verilmelidir. Onu kabul ederlerse, Mesih onları kabul edecek ve kendisiyle birlikte çalışan işçiler yapacaktır. Fakat mesajı işitmeyi reddederlerse, Karanlıklar Prensi’nin siyah sancağı altında yerlerini alacaklardır.”

Bana, bu zaman için olan değerli gerçeğin insan zihinlerine giderek daha açık bir şekilde açıldığını söylemem için talimat verildi. Özel bir anlamda, kadınlar ve erkekler Mesih’in etinden yemeli ve kanından içmelidir. Anlayışta bir gelişme olacaktır; çünkü gerçek sürekli genişlemeye kabiliyetlidir. Gerçeğin ilahi kaynağı, O’nu tanımaya devam edenlerle daha yakın ve gitgide daha yakın bir paydaşlık kuracaktır. Tanrı’nın halkı O’nun sözünü göksel ekmek olarak kabul ettikçe, O’nun gelişinin sabah gibi hazır olduğunu bilecekler. Yiyecek yenildiğinde beden nasıl fiziksel güç kazanırsa, onlar da ruhsal güç alacaklardır.

Rab’bin İsrailoğullarını Mısır esaretinden çıkarıp çölden geçirerek Kenan’a götürme planının yarısını bile anlamıyoruz.

"Müjde'den parıldayan ilahi ışınları topladıkça, Yahudi düzenine dair daha açık bir kavrayışa sahip olacak ve onun önemli gerçeklerini daha derinden takdir edeceğiz. Gerçeği arayışımız henüz tamamlanmadı. Yalnızca birkaç ışık huzmesi topladık. Söz’ü her gün çalışmayanlar Yahudi düzeninin meselelerini çözemeyecekler. Tapınak hizmetinin öğrettiği gerçekleri anlamayacaklar. Tanrı’nın işi, O’nun büyük planına dair dünyevi bir anlayış yüzünden engellenmektedir. Gelecek yaşam, bulut sütununa bürünmüş Mesih'in halkına verdiği yasaların anlamını açığa çıkaracaktır." Spalding ve Magan, 305, 306.